

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 560

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 iulie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 650 din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 și art. 41 din Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale.....	2-4	Decizia nr. 701 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. (1) și art. 67 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	8-9
Decizia nr. 668 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1364 din Codul civil	4-5	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 692 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	6-7	768. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Ciomăgești, județul Argeș	10
Decizia nr. 699 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) al titlului X „Circulația juridică a terenurilor” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	7-8	769. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Băbiciu și Vlădila, județul Olt	11-12
		771. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Gârcov, județul Olt	12-13
		772. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Aita Mare, județul Covasna	13-14
		773. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Estelnic, Ozun și Poian, județul Covasna	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 650

din 10 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 și art. 41 din Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 și art. 41 din Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale, excepție ridicată de Miron Morar în Dosarul nr. 59/43/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Valentina Carmen Dachin, cu delegație la dosar, pentru partea Uniunea Națională a Notarilor Publici din România. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul consilierului juridic al Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât, atâta vreme cât nu este interzis accesul la justiție, procedura disciplinară este constituțională. Depune și concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece hotărârile Consiliului uniunii pot fi atacate la instanța de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 59/43/2006, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 și art. 41 din Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Miron Morar în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni disciplinare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât termenul de 10 zile de la comunicare, în care se poate ataca hotărârea consiliului de disciplină, nu este rezonabil și este insuficient pentru exercitarea dreptului la apărare. Totodată, organele prevăzute de textele menționate — Consiliul de disciplină și Consiliul uniunii — nu îndeplinesc condițiile specifice unor tribunale independente și imparțiale, iar procedura în fața acestora reprezintă o procedură specială administrativă cu caracter jurisdicțional. De asemenea, exercitarea dreptului la apărare este limitată prin faptul că nu se

prevede termenul în care partea interesată se poate adresa instanței judecătorești pentru a ataca hotărârea Consiliului uniunii. Invocă, în acest sens, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în condițiile în care hotărârile Consiliului uniunii pot fi atacate la instanțele judecătorești competente.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece procedura disciplinară desfășurată în fața organelor de jurisdicție prevăzute de lege nu limitează nici accesul la justiție și nici exercitarea dreptului la apărare al persoanelor interesate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 și ale art. 41 din Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, având următorul conținut:

— Art. 40: „*Acțiunea disciplinară se exercită de Colegiul director și se judecă de Consiliul de disciplină.*

Pentru suspendarea din funcție sau excluderea din profesie este obligatorie o cercetare prealabilă, care se efectuează de către Colegiul director.

Audierea celui în cauză este obligatorie, acesta fiind îndreptățit să ia cunoștință de conținutul dosarului și să-și formuleze apărarea.

Consiliul de disciplină citează părțile și pronunță o hotărâre motivată, care se comunică acestora.

Împotriva hotărârii părțile pot face contestație la Consiliul uniunii, în termen de 10 zile de la comunicare.

Hotărârea Consiliului uniunii poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, civilă sau de contencios administrativ, după caz.

Hotărârea definitivă se comunică și Ministerului Justiției. Procedura judecării abaterilor disciplinare se stabilește prin regulament.”;

— Art. 41: „Sanctiunile disciplinare se aplică în raport cu gravitatea faptelor și constau în:

a) observație scrisă;

b) amendă de la 50.000 lei la 200.000 lei, care se face venit la bugetul Camerei Notarilor Publici. Neachitarea în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii atrage suspendarea de drept a notarului public până la achitarea sumei.

Hotărârea definitivă constituie titlu executoriu;

c) suspendarea din funcție pe o durată de maximum 6 luni;

d) excluderea din profesie.”

Autorul excepției de neconstituționalitate invocă, în susținerea acesteia, prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 126 privind instanțele judecătorești și ale art. 6 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, referitoare la egalitatea în fața tribunalelor și curților de justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor de lege criticate, pentru abaterile săvârșite de către notarii publici, acțiunea disciplinară se exercită de Colegiul director și se judecă de Consiliul de disciplină. Pentru suspendarea din funcție sau excluderea din profesie este obligatorie o cercetare prealabilă, care se efectuează de către Colegiul director, care pronunță o hotărâre motivată, ce se comunică părților, iar împotriva acesteia se poate face contestație la Consiliul uniunii, în termen de 10 zile de la comunicare, iar hotărârea Consiliului uniunii poate fi atacată la instanța judecătorească competentă.

Sușinerile autorului excepției în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece termenul de 10 zile de la comunicare, în care se poate ataca hotărârea consiliului de disciplină, nu este rezonabil și este insuficient pentru exercitarea dreptului la apărare, sunt nefondate. Astfel, potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „*termenul rezonabil*” se referă la caracterul rezonabil al duratei unei proceduri judiciare, iar nu la termenul în care o parte poate formula o anumită cale de atac. Pe de altă parte, legiuitorul este liber să stabilească termenul în care părțile acțiunii disciplinare pot face contestație la Consiliul uniunii, fără a contraveni în acest mod dreptului la apărare, cu atât mai mult cu cât termenul curge de la comunicarea hotărârii, fiind astfel respectate prevederile art. 24 din Constituție.

În ceea ce privește susținerile autorului excepției referitoare la caracterul neconstituțional al organelor care judecă acțiunea disciplinară, Curtea constată că nici acestea nu pot fi primite, deoarece atât Consiliul de disciplină, cât și Consiliul uniunii sunt organisme profesionale, cu competențe în domeniul răspunderii disciplinare a notarilor publici — care constituie o profesie liberală. Astfel, potrivit art. 27 din Legea nr. 36/1995, notarii publici se constituie în Uniunea Națională a Notarilor Publici, organizație profesională cu personalitate juridică, care își alege un consiliu de conducere și alte organe stabilite prin statutul propriu.

Curtea constată că procedura judecării abaterilor disciplinare nu trebuie confundată cu o jurisdicție specială administrativă, care, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Constituție, este

gratuită și facultativă. Astfel, potrivit art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, jurisdicția administrativă specială este „*activitatea înfăptuită de o autoritate administrativă care are, conform legii organice speciale în materie, competența de soluționare a unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale*”, iar actul administrativ este „*actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice*”. Prin urmare, în cauza de față ne aflăm în domeniul unei proceduri disciplinare, iar nu al unei proceduri jurisdicționale speciale administrative.

Totodată, cu privire la natura juridică a contestațiilor privitoare la măsurile disciplinare ce pot fi aplicate de către ordinele profesionale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că în numeroase state ale Consiliului Europei abaterile disciplinare sunt de competența acestor ordine, iar o asemenea atribuire de competență nu este contrară dispozițiilor Convenției, care impune, totuși, unul din următoarele sisteme: sau jurisdicțiile ordinelor îndeplinesc exigențele art. 6 paragraful 1 din Convenție, sau ele nu le îndeplinesc și atunci legea națională permite accesul la o instanță judecătorească care prezintă toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzei de către un tribunal independent și imparțial. (*cauzele Albert et Le Compte contra Belgiei, 1983 și Bryan contra Marii Britanii, 1995*.) Astfel, în cauza de față, părțile pot ataca hotărârea Consiliului uniunii la instanțele judecătorești, potrivit art. 40 alin. (6) din Legea nr. 36/1995.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 53 din Constituție, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi reținută, întrucât nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți, astfel încât nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională.

De asemenea, Curtea observă că reglementări similare privind competența de soluționare a abaterilor disciplinare ale membrilor profesiilor liberale se regăsesc în ceea ce îi privește pe avocați (potrivit art. 71 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, anchetarea abaterii și exercitarea acțiunii disciplinare sunt de competența consiliului baroului, iar potrivit art. 72, în cadrul fiecărui barou se organizează și funcționează o comisie de disciplină care judecă, în primă instanță și în complet de 3 membri, abaterile disciplinare săvârșite de avocații din acel barou, iar recursul declarat împotriva deciziei disciplinare a Comisiei centrale de disciplină, ca instanță de fond, este judecat de Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România constituit ca instanță disciplinară în plenum său, în afară de persoana implicată în cauză), pe executorii judecătorești (potrivit art. 45 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, acțiunea disciplinară se exercită de ministrul justiției sau de Colegiul director al Camerei executorilor judecătorești și se judecă de Consiliul de disciplină al acesteia, format din 3 membri aleși de adunarea generală a Camerei executorilor judecătorești, pe o perioadă de 3 ani, iar împotriva hotărârii Consiliului de disciplină al Camerei executorilor judecătorești părțile pot face contestație la Comisia superioară de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, care judecă în complet de 5 membri) etc.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 și art. 41 din Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale, excepție ridicată de Miron Morar în Dosarul nr. 59/43/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 668

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1364 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1364 din Codul civil, excepție ridicată de Liviu Florin Mazilu în Dosarul nr. 25.611/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 25.611/3/2007, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1364 din Codul civil**, excepție ridicată de Liviu Florin Mazilu.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile art. 1364 din Codul civil încalcă dreptul de proprietate, garantat și ocrotit de Constituție, întrucât permit îngrădirea prerogativei dispoziției pe baza unei simple temeri de tulburare, care nu are temei în realitate. Mai mult, în condițiile în care, în fața instanței, vânzătorul trebuie să facă dovada calității de proprietar pentru a contracara simplele supoziții ale cumpărătorului care nu își execută obligația izvorâtă din contract, textul de lege criticat contravine și principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat reglementează unul dintre mijloacele juridice pe care debitorul prețului din contract le are la dispoziție în cazul în care există temerea că cealaltă parte nu și-ar putea îndeplini obligațiile asumate, situație care nu este lăsată la aprecierea exclusivă a debitorului, ci este supusă cenzurii instanței de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră critica de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Condiția invocării art. 1364 din Codul civil este iminența riscului celui care a cumpărat un bun de a-l pierde, în urma unei acțiuni ipotecare sau de revendicare a unui terț. În cazul contractului de vânzare-cumpărare, una dintre obligațiile care îi revin vânzătorului este tocmai aceea de garanție a cumpărătorului împotriva evicțiunii, obligație care își află una dintre sancțiuni în art. 1364 din Codul civil.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, posibilitatea recunoscută cumpărătorului ca, în anumite condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, să poată interveni pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime constituie expresia valorificării dreptului de proprietate, garantat constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 1364 din Codul civil, text de lege care are următorul conținut: „*Dacă cumpărătorul este tulburat, sau are cuvânt de a se teme că ar fi tulburat, prin vreo acțiune, sau ipotecară sau de revendicare, el poate suspenda plata prețului până ce vânzătorul va face să înceteze tulburarea sau va da cauțiune, afară numai dacă se va fi stipulat că plata să se facă chiar de ar urma tulburarea.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 44 privind garantarea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 1364 din Codul civil constituie o aplicare, în materia vânzării, a excepției de neexecutare a contractului — *exceptio non adimpleti contractus*. Aceasta reprezintă un mijloc de apărare aflat la dispoziția uneia dintre părțile contractului sinalagmatic, în cazul în care i se pretinde executarea obligației ce îi incumbă, fără ca partea care pretinde această executare să își execute propriile obligații. Temeiul juridic al invocării excepției îl constituie interdependența obligațiilor reciproce ce izvorăsc din contractul sinalagmatic, respectiv împrejurarea că fiecare dintre aceste obligații reprezintă cauza juridică a obligației corelative.

Prin invocarea excepției de neexecutare a contractului, partea obține, fără intervenția instanței judecătorești, suspendarea executării propriilor obligații, până în momentul în care cealaltă parte își va îndeplini obligațiile ce îi revin. Astfel, când cumpărătorul are motive de a se teme de vreo evicțiune, el are dreptul, conform art. 1364 din Codul civil, să suspende plata prețului până ce vânzătorul va face să înceteze tulburarea sau îi va da o cauțiune, cu excepția cazului în care s-ar fi stipulat că prețul se va plăti și în astfel de împrejurări. Deși textul de lege criticat se referă numai la două cazuri de tulburare care ar veni din partea unui terț — acțiunea ipotecară și acțiunea în revendicare, această enumerare este doar exemplificativă. Tulburarea poate proveni și din fapta proprie a vânzătorului și

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1364 din Codul civil, excepție ridicată de Liviu Florin Mazilu în Dosarul nr. 25.611/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

poate fi o tulburare de fapt sau una de drept. În cazul evicțiunii venite din partea unui terț, aceasta poate consta în invocarea unui drept real sau de creanță, însă pentru a putea opera suspendarea plății prețului se cer a fi îndeplinite două condiții, și anume tulburarea să aibă o cauză anterioară vânzării, iar cumpărătorul să nu fi cunoscut cauza acestei tulburări. În toate cazurile, dacă tulburările survin după plata prețului de către cumpărător, acesta le poate opune persoanelor care produc evicțiunea excepția de garanție.

Dincolo de aceste considerații principiale, Curtea constată că argumentele autorului excepției de neconstituționalitate nu pot fi reținute. Pentru a putea suspenda plata prețului, legea condiționează invocarea excepției neexecutării contractului de existența unei tulburări sau de iminența producerii acesteia, împrejurare care induce în persoana cumpărătorului o temere serioasă. Altfel spus, simpla supoziție privind o eventuală tulburare nu poate constitui temei pentru invocarea excepției de neexecutare, fiind necesar ca persoana care o invocă să aibă convingerea că urmează a fi evinsă printr-o faptă ulterioară, dar sigură. Prin urmare, Curtea constată că posibilitatea recunoscută cumpărătorului ca, în anumite condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, să poată interveni pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime, nu constituie o măsură discriminatorie pozitivă în favoarea lui și nici o încălcare a dreptului de proprietate al vânzătorului, așa cum consideră autorul excepției de neconstituționalitate, ci reprezintă exclusiv o garanție a asigurării echilibrului între persoane cu interese contrare, prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor lor legitime.

Pe de altă parte, Curtea observă că invocarea excepției de neexecutare are loc direct între părți, fără a fi necesară intervenția instanței judecătorești. Nimic nu împiedică însă partea căreia i se opune această excepție să sesizeze instanța atunci când apreciază că invocarea ei s-a făcut în mod abuziv. Cu acest prilej, vânzătorul are posibilitatea de a cere instanței să constate că neexecutarea obligației se datorează faptei însăși a celui ce invocă excepția sau că neexecutarea obligației sale este numai parțială și nesemnificativă, astfel încât refuzul cumpărătorului de a-și executa obligația nu este justificat. Prin urmare, Curtea constată că, în fața instanței judecătorești, părțile beneficiază de suficiente garanții procesuale care să le asigure dreptul la un proces echitabil.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 692

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Elena Miruna Ghica în Dosarul nr. 14.291/301/2007 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 14.291/301/2007, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Elena Miruna Ghica în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât instituie un regim discriminatoriu în raporturile procesuale dintre părți și creează o inegalitate de tratament juridic în cadrul aceluiasi proces, în condițiile în care o parte este scutită de taxa de timbru și nu i se oferă scutire și părții oponente.

Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece scutirea autorităților și a instituțiilor publice de la plata taxelor de timbru nu constituie o discriminare, ci este justificată obiectiv de interesul public protejat, constând în colectarea de către stat a veniturilor necesare bugetelor proprii.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale. În plus, instanța de judecată poate acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări la plata taxelor judiciare de timbru.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile prevederilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și a Ordonanței Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 29 ianuarie 1999, cu următorul conținut: „*Sunt scutite de taxa judiciară de timbru cererile și acțiunile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Senat, Camera Deputaților, Președinția României, Guvernul României, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor, indiferent de obiectul acestora, precum și cele formulate de alte instituții publice, indiferent de calitatea procesuală a acestora, când au ca obiect venituri publice.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (2) potrivit cărora nimeni nu este mai presus de lege și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate prin numeroase decizii, de exemplu, Decizia nr. 846 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2007. Cu acel prilej, Curtea a arătat că scutirea autorităților publice vizate de textele criticate de taxele judiciare de timbru este justificată, în mod obiectiv și rațional, de faptul că autoritățile respective — creditori bugetari — sunt finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiasi buget. Curtea a statuat că principiul egalității prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create.

În legătură cu critica de neconstituționalitate bazată pe susținerea că se încalcă dreptul de liber acces la justiție, respectiv dreptul la un proces echitabil, Curtea a reținut că aceasta este neîntemeiată, întrucât dispozițiile constituționale ale art. 21 nu exclud stabilirea unor condiții în legătură cu introducerea acțiunilor în justiție, între care și aceea a plății unor taxe, așa cum niciuna dintre aceste prevederi nu stabilește gratuitatea serviciului public al justiției.

În jurisprudența Curții Constituționale s-a stabilit că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de la plata taxei) nu constituie o discriminare. Potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, fiind așadar la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxă sau impozite având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor

taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută în art. 56 alin. (1) din Legea fundamentală, în conformitate cu care cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Elena Miruna Ghica în Dosarul nr. 14.291/301/2007 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 699

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) al titlului X „Circulația juridică a terenurilor” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, excepție ridicată de Marin Dobre și Ion Dobre din comuna Berceni, județul Ilfov, în Dosarul nr. 1.089/1.748/2007 al Judecătoriei Cornetu.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției, Cristian Gâdea și Neli Păduraru, avocați, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentanților autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia. În esență, susțin că art. 5 alin. (2) din Legea nr. 247/2005 încalcă art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, precum și principiul libertății de voință a părților contractante, astfel încât consideră că textul de lege criticat ar trebui reformulat. Depun concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât, pe de o parte, aceasta este nemotivată, iar pe de altă parte, se solicită Curții reformularea textului de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.089/1.748/2007, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor.** Excepția a fost ridicată de Marin Dobre și Ion Dobre într-o cauză civilă având ca obiect hotărâre care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că „art. 5 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 modificată prin Legea nr. 247/2005” este contrar art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, „conform căruia nimeni nu poate obliga pe nimeni să încheie un contract după încheierea unui antecontract”.

Judecătoria Cornetu apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Astfel, arată că dispozițiile privind circulația juridică a terenurilor sunt cuprinse în prezent în titlul X al Legii nr. 247/2005, iar Legea nr. 54/1998 a fost abrogată. Cu privire la susținerile potrivit cărora textul de lege criticat încalcă dreptul de proprietate, apreciază că „această dispoziție nu face decât să întărească niște principii binecunoscute în Codul civil”.

Avocatul Poporului consideră că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005, întrucât Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor a fost abrogată, precum și că acestea nu sunt contrare art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie „prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 54/1998, modificată prin Legea nr. 247/2005”. În realitate, față de susținerile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției, rezultă că acesta critică dispozițiile art. 5 alin. (2) al titlului X „Circulația juridică a terenurilor” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. Textul de lege criticat prevede: „(2) În situația în care după încheierea unui antecontract cu privire la teren, cu sau fără construcții, una dintre părți refuză ulterior să încheie contractul, partea care și-a îndeplinit obligațiile poate sesiza instanța competentă care poate pronunța o hotărâre care să țină loc de contract.”

De altfel, Curtea constată că, potrivit art. 8 din titlul X al Legii nr. 247/2005, Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998, a fost abrogată expres.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) al titlului X „Circulația juridică a terenurilor” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Marin Dobre și Ion Dobre din comuna Berceni, județul Ilfov, în Dosarul nr. 1.089/1.748/2007 al Judecătoriei Cornetu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 701

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. (1) și art. 67 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. (1) și art. 67 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Ozyalcin Ramazan în Dosarul nr. 21.311/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă interpretul autorizat de limbă turcă, desemnat pentru a asigura traducerea în cauză, dl Fetin Geambulat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 21.311/3/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Așa fiind, prin prezenta decizie Curtea se va pronunța asupra constituționalității prevederilor art. 5 alin. (2) al titlului X „Circulația juridică a terenurilor” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autorul excepției nu a formulat o motivare în sensul prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. Autorul excepției s-a limitat doar la a invoca neconstituționalitatea art. 5 alin. (2) din Legea nr. 54/1998, oral, în ședința de judecată, fără a o motiva. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 16 alin. (3) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România și ale art. 64 alin. (1) și art. 67 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România”.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ozyalcin Ramazan, cetățean turc, în cadrul unui recurs declarat împotriva unei sentințe civile, recurentul apreciind că aceasta a fost pronunțată „cu încălcarea competenței altei instanțe”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, din interpretarea logico-sistematică a prevederilor art. 73 alin. (3) lit. k) și art. 126 alin. (6) din Constituție, ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ale art. 36 alin. (3) și art. 39 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, a normelor din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și a celor din Codul de procedură civilă, dar și din considerentele deciziilor nr. 293/2004 și nr. 110/2004 ale Curții Constituționale, rezultă că, în materia contenciosului administrativ, competența *ratione materiae* revine, după caz, tribunalelor, curților de apel sau Înaltei Curți de Casație și Justiție, organizate în secții de contencios administrativ, iar nu și judecătorilor, orice excepție derogând de la principiul supremației Constituției. În concluzie, chiar dacă materia azilului este reglementată printr-o lege specială, apreciază că principiul supremației Constituției înfrânge orice alt principiu de drept, inclusiv *specialia generalibus derogant*.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție și ale art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 permit legiuitorului să reglementeze proceduri judiciare distincte pentru anularea anumitor categorii de acte ale autorității publice.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, prevederile art. 73 alin. (3) lit. k) și ale art. 126 alin. (6) din Legea fundamentală nefăcând nicio distincție în ceea ce privește caracterul organic sau ordinar al legii prin care se stabilesc competențele de judecată. În plus, Legea nr. 122/2006 privind azilul în România este o lege specială, care reglementează o materie distinctă de cea a contenciosului administrativ, astfel că nu i se pot aplica prin analogie dispozițiile unei alte legi speciale. Potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, acolo unde legea specială nu prevede, dispozițiile acesteia se completează cu cele ale dreptului comun, nu cu cele ale legii speciale celei mai apropiate ca materie de reglementare. Or, dreptul comun în cazul de față îl reprezintă Codul de procedură civilă, în acest sens statuând și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 11/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, astfel cum se arată atât în cuprinsul încheierii de sesizare, cât și în motivarea autorului excepției, prevederile art. 64 alin. (1) și art. 67 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007. Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România a fost abrogată expres prin art. 152 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, iar prevederile art. 16 alin. (3) și (8) din ordonanță — indicate, de asemenea, ca obiect al excepției — au fost preluate

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. (1) și art. 67 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Ozyalcin Ramazan în Dosarul nr. 21.311/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

de art. 64 alin. (1) și art. 67 din noua lege în materie. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 64 alin. (1): „*Soluționarea plângerii*

(1) *Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea.*”;

— Art. 67: „*Soluționarea recursului*

Recursul se judecă în termen de 30 de zile de la înregistrarea sa de către tribunalul — secția de contencios administrativ — în a cărei circumscripție se află judecătoria a cărei hotărâre este atacată.”

Autorul excepției susține că textele de lege menționate contravin prevederilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. k), potrivit cărora contenciosul administrativ se reglementează prin lege organică, și celor ale art. 126 alin. (6), care garantează, cu anumite excepții, controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 64 alin. (1) și ale art. 67 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași texte constituționale aici invocate și din prisma unor critici asemănătoare. Prin Decizia nr. 11 din 15 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 25 februarie 2008, și Decizia nr. 103 din 14 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 26 februarie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, reținând, în esență, următoarele: „Legea nr. 122/2006 privind azilul în România este o lege specială, care reglementează o materie distinctă de cea a contenciosului administrativ. Fiind ea însăși o lege specială, nu i se pot aplica prin analogie dispozițiile unei alte legi speciale. Este un principiu consacrat în teoria generală a dreptului că, acolo unde legea specială nu prevede, dispozițiile acesteia se completează cu cele ale dreptului comun, în niciun caz nu cu cele ale legii speciale celei mai apropiate ca materie de reglementare. Or, dreptul comun îl constituie, atât în ceea ce privește materia azilului, cât și în cea a contenciosului administrativ, prevederile Codului de procedură civilă”. Ca atare, Curtea a reținut că „dispozițiile din Legea nr. 122/2006, care prevăd că judecătorii și tribunalele sunt instanțele competente să soluționeze în fond și, respectiv, în recurs plângerile împotriva hotărârilor Oficiului Român pentru Imigrări de respingere a cererilor de acordare a statutului de refugiat ori a altei forme de protecție în România, nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției”.

În plus, Curtea a mai observat, cu același prilej, că „instanța de fond urmează să decidă asupra propriei sale competențe, fie din oficiu, fie soluționând excepția lipsei de competență materială ridicată, eventual, de partea interesată, aceasta nefiind o problemă de constituționalitate, ci una de stabilire a legii aplicabile și de interpretare a acesteia”.

Întrucât, față de aspectele examinate de Curte cu prilejul pronunțării deciziilor menționate, în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi, considerentele la care s-a făcut referire își mențin valabilitatea și în acest dosar, Curtea urmând să respingă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea stemei comunei Ciomăgești, județul Argeș**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Ciomăgești, județul Argeș, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

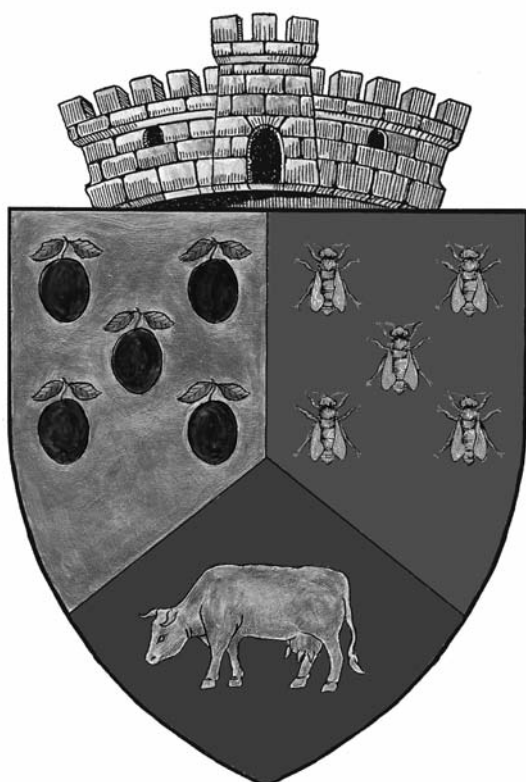
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

București, 16 iulie 2008.
Nr. 768.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Ciomăgești, județul Argeș

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Ciomăgești,
județul Argeș

Descrierea stemei:

Stema comunei Ciomăgești, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în furcă răsturnată.

În câmp de argint se află cinci prune dispuse 2:1:2.

În câmp roșu se află cinci albine de aur dispuse 2:1:2.

În câmp albastru se află o bovină de argint.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate:

Prunele, albinele și bovină semnifică ocupațiile de bază ale locuitorilor din zonă, și anume pomicultura, apicultura și creșterea animalelor.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemelor comunelor Băbiciu și Vlădila,
județul Olt

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Băbiciu și Vlădila, județul Olt, prevăzute în anexele nr. 1.1 și 1.2.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1 și 2.2.

(3) Anexele nr. 1.1, 1.2, 2.1 și 2.2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

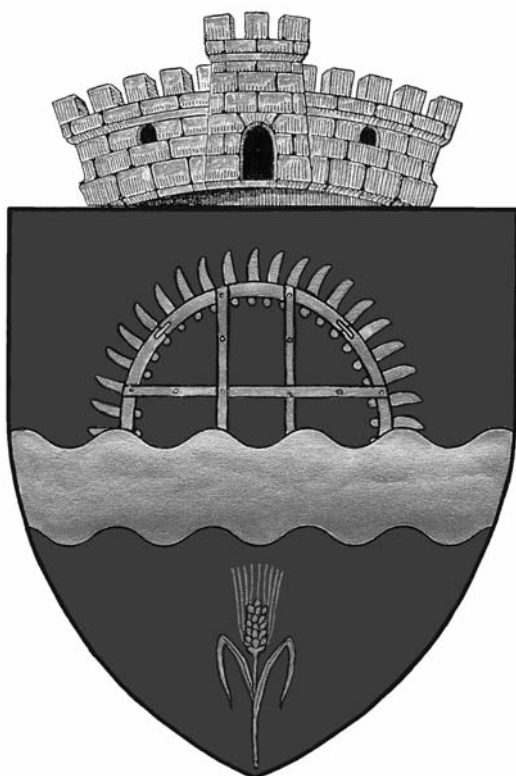
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

București, 16 iulie 2008.
 Nr. 769.

ANEXA Nr. 1.1*)

ANEXA Nr. 2.1

STEMA
comunei Băbiciu, județul Olt

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Băbiciu,
județul Olt

Descrierea stemei:

Stema comunei Băbiciu, potrivit anexei nr. 1.1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat de o bandă undată de argint.

În partea superioară, în câmp albastru, se află o roată de apă de argint, ieșind din apă.

În partea inferioară, în câmp albastru, se află un spic de aur.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate:

Banda undată reprezintă râul Olt care străbate zona.

Roata de apă semnifică hidrocentrala din zonă.

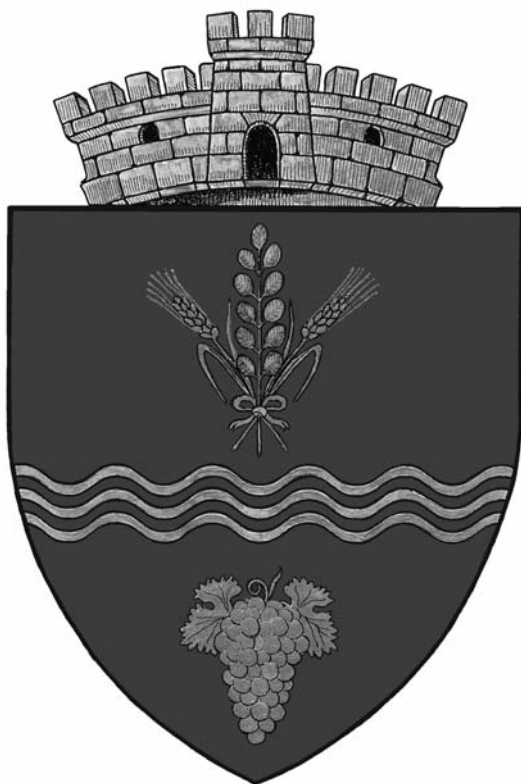
Spicul de grâu simbolizează principala ocupație de bază, agricultura.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

*ANEXA Nr. 1.2. *)**ANEXA Nr. 2.2*

STEMA
comunei Vlădila, județul Olt

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Vlădila,
județul Olt

Descrierea stemei:

Stema comunei Vlădila, potrivit anexei nr. 1.2, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, având câmpul albastru, tăiat de trei brâuri undate, de argint.

În partea superioară se află două spice de grâu de aur, așezate stânga-dreapta, având între ele o ramură de salcâm, verde, așezată în pal.

În partea inferioară se află un ciorchine de strugure, de aur.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate:

Fasciile ondulate reprezintă izvoarele naturale de pe raza localității.

Spicele de grâu semnifică ocupația de bază a locuitorilor, agricultura.

Ramura verde reprezintă pădurile de salcâm din zonă.

Ciorchinele de strugure amintește de bogăția viticolă a zonei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.2 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Gârcov, județul Olt

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Gârcov, județul Olt, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

București, 16 iulie 2008.
Nr. 771.

ANEXA Nr. 1*)

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Gârcov, județul Olt

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Gârcov,
județul Olt

Descrierea stemei:

Stema comunei Gârcov, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat de o fascie undată de argint.

În partea superioară, în câmp albastru, se află două spice de grâu de aur, așezate în săritoare.

În partea inferioară, în câmp albastru, se află un urs de argint limbat și armat roșu, ieșind din talpa scutului.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate:

Fascia undată reprezintă fluviul Dunărea, care străbate zona.

Spicele de grâu semnifică ocupația de bază a locuitorilor, agricultura, precum și numărul satelor din comună.

Ursul simbolizează bogăția cinegetică a zonei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Aita Mare, județul Covasna

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Aita Mare, județul Covasna, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

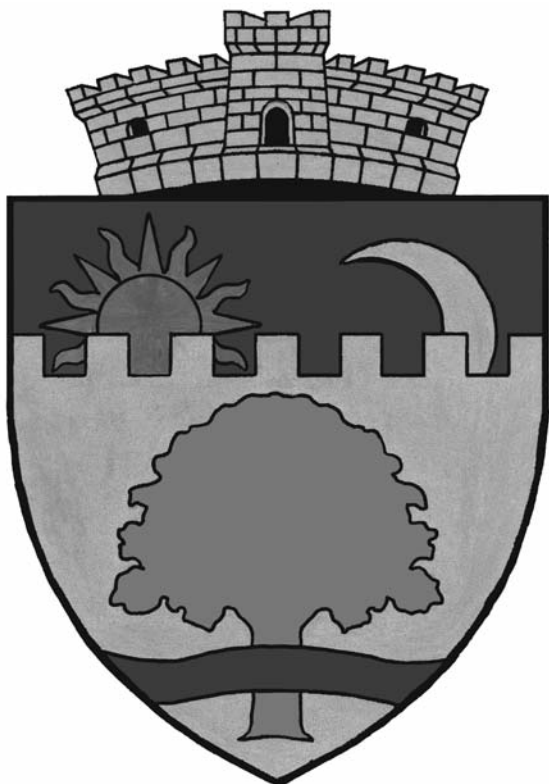
Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

București, 16 iulie 2008.

Nr. 772.

STEMA
comunei Aita Mare, județul Covasna

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Aita Mare,
județul Covasna

Descrierea stemei:

Stema comunei Aita Mare, potrivit anexei nr.1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, cu șef.

În câmp argintiu se află un arbore verde, având tulpina tăiată de o bandă ondulată, de culoare albastră. Despărțirea de șef se face printr-o linie crenelată.

În șef, pe fond albastru, se află un soare de aur, la dreapta, și o semilună crescătoare, la stânga, ambii aștri ieșind din creneluri.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate:

Elementele se regăsesc în proiectul de sigiliu al Scaunului secuiesc al Micloșoarei, a cărei reședință a fost Aita Mare.

Arborele semnifică faptul că localitatea aparține microregiunii Ținutul Pădurilor.

Banda ondulată albastră simbolizează râul Olt.

Linia crenelată face referire la biserica-cetate unitariană din localitate, ridicată în secolul al XIV-lea și fortificată în secolele al XVI-lea și al XVII-lea.

Soarele și luna arată apartenența la un scaun secuiesc.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemelor comunelor Estelnic, Ozun
și Poian, județul Covasna

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Estelnic, Ozun și Poian, județul Covasna, prevăzute în anexele nr. 1.1—1.3.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1—2.3.

(3) Anexele nr. 1.1—1.3*) și 2.1—2.3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

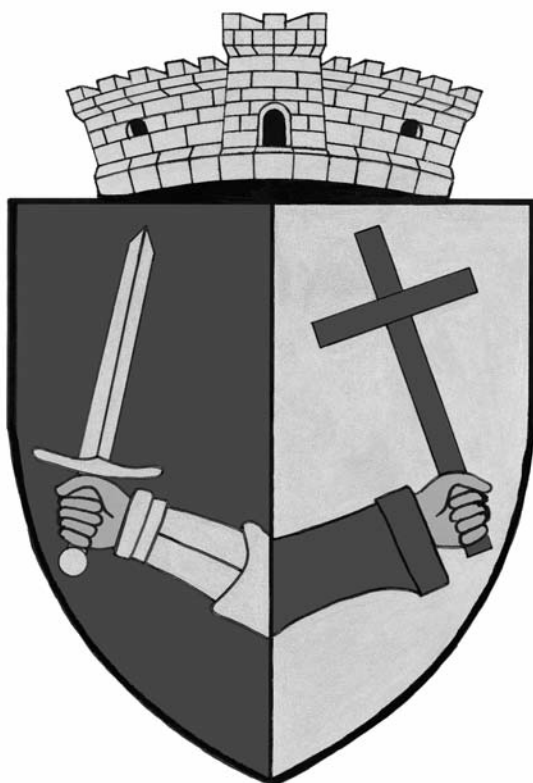
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

București, 16 iulie 2008.
Nr. 773.

*) Anexele nr. 1.1—1.3 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1.1ANEXA Nr. 2.1

STEMA
comunei Estelnic, județul Covasna

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Estelnic,
județul Covasna

Descrierea stemei:

Potrivit anexei nr. 1.1, stema comunei Estelnic se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea dreaptă, în câmp albastru, se află un antebraț drept, având armura argintie, ținând o sabie de argint cu vârful în sus.

În partea stângă, în câmp argintiu, se află un antebraț stâng, îmbrăcat în sutană franciscană, ținând o cruce din lemn de culoare cafeniu închis.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate:

Cele două antebrațe fac referire la emblema Ordinului Franciscan.

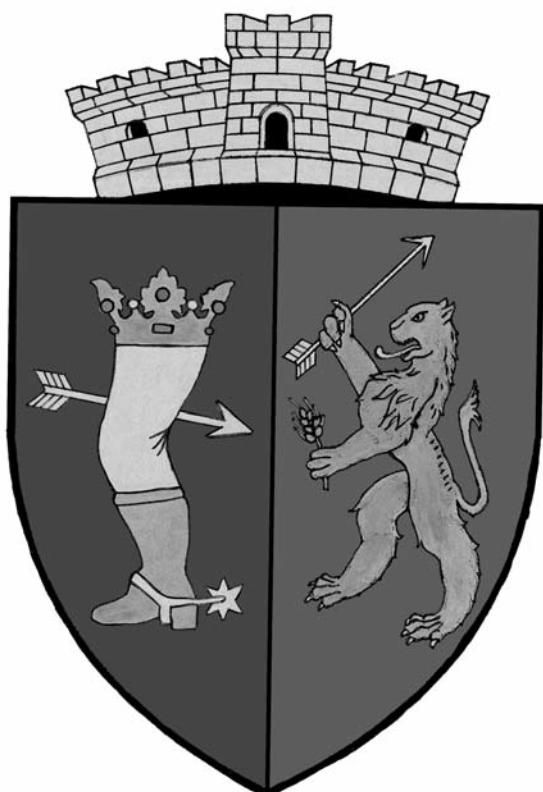
Antebrațul armat, ținând o sabie, este element din blazonul familiei Szacsvoy de Estelnic și Leț.

Antebrațul ținând crucea face referire la mănăstirea franciscană din localitate.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

ANEXA Nr. 1.2ANEXA Nr. 2.2

STEMA
comunei Ozun, județul Covasna

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Ozun,
județul Covasna

Descrierea stemei:

Potrivit anexei nr. 1.2, stema comunei Ozun se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea dreaptă, în câmp albastru, se află un picior de argint, încoronat cu o coroană heraldică, cu cizmă aurie și pinten de argint, străpuns dinspre dreapta de o săgeată de argint.

În partea stângă, în câmp roșu, se află un leu de aur, rampant, ținând în laba dreaptă ridicată o săgeată de argint, iar în laba stângă un spic de grâu cu șapte boabe de aur.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate:

Piciorul încoronat străpuns de o săgeată reprezintă elementul principal al blazonului familiei Béldi de Ozun.

Leul ținând o săgeată reprezintă elementul principal al blazonului familiei Mikes de Zăbala.

Spicul de grâu simbolizează ocupația de bază a localnicilor, agricultura.

Cele șapte boabe ale spicului reprezintă satele componente ale comunei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

STEMA
comunei Poian, județul Covasna

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Poian,
județul Covasna

Descrierea stemei:

Potrivit anexei nr. 1.3, stema comunei Poian se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite.

În câmp albastru se află un deal verde alcătuit din trei coline.

Pe cea mai înaltă colină se află o cruce argintie.

Dealul este tăiat de o linie undată, sub care se află un câmp argintiu, presărat de bule albastre.

Crucea este flancată de două stele cu câte șase raze de aur.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate:

Crucea reprezintă hramul bisericii romano-catolice din localitate.

Cele două stele semnifică satele componente ale comunei.

Dealul reprezintă cadrul natural al zonei.

Câmpul argintiu presărat cu bule simbolizează bogăția în ape minerale a subsolului.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

